ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Ing. B. Š.,** zastoupen Mgr. Vratislavem Urbáškem, advokátem se sídlem Národní 973/41, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,** se sídlem Vršovická 65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2014, č. j. 2555/500/13 75602/ENV/13, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2017, č. j. 9 A 287/2014 - 52,

takto:

I. Kasační stížnost se **zamítá**.

II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Česká inspekce životního prostředí (dále jen „ČIŽP“, příp. „inspekce“) rozhodnutím ze dne 18. 9. 2013, č. j. ČIŽP/10/CIT/SR01/1111750.046/13/RJZ (prvostupňové rozhodnutí), žalobci podle § 34a odst. 1 zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů (zákon o obchodování s ohroženými druhy), zabavila:

I. 2 živé exempláře druhu amazoňan rudoocasý (Amazona brasiliensis) označené kroužkem s osičkou č. (s nápisem) F00322EFB (dále „exemplář č. 1“) a exemplář s kroužkem s osičkou č. F000321EFB (dále „exemplář č. 2“);

II. 1 živý exemplář druhu amazoňan rudoocasý (Amazona brasiliensis) s celistvým kroužkem č. CZ083520 (dále „exemplář č. 3“);
III. 1 neživý exemplář druhu kakadu palmový syn. kakadu arový (Probosciger aterrimus) označený celistvým kroužkem č. DBNA 180236 (dále „exemplář č. 4“),

které se dne 26. 7. 2011 nacházely u M. V. na adrese R. č. X, okres Plzeň - jih, a to pro neprokázání jejich zákonného původu podle § 24 zákona o obchodování s ohroženými druhy. Ve výroku IV. uložila ČIŽP žalobci povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalovaný na základě žalobcova odvolání rozhodnutím ze dne 30. 4. 2014, č. j. 2555/500/13 75602/ENV/13:

1. zrušil výrok I. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jenž se týká exemplářů č. 1 a č. 2, a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí;
2. zamítl odvolání žalobce a potvrdil výrok II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, (jenž se týká exempláře č. 3);
3. zamítl odvolání žalobce a potvrdil výrok III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně, (jenž se týká exempláře č. 4);
4. zamítl odvolání žalobce a potvrdil výrok IV. rozhodnutí správního orgánu I. stupně ohledně nákladů řízení.

II. Řízení před městským soudem

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou k Městskému soudu v Praze, v níž se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, a to v bodech (výrocích) č. 2 – 4. Městský soud žalobu shora označeným rozsudkem zamítl.

[4] Hned v úvodu svého posouzení městský soud zdůraznil, že žalobce proti závěru žalovaného o neunesení důkazního břemene ohledně prokázání původu citovaných exemplářů žádnou námitku v žalobě neuplatnil. Namísto toho se snažil zvrátit negativní dopady napadeného rozhodnutí námitkami, v nichž poukazuje na procesní vady, jimiž bylo dle jeho názoru stiženo řízení, které vyústilo ve vydání napadeného rozhodnutí.

[5] Městský soud konstatoval, že žalobce měl po celou dobu trvání správního řízení (zahájeného oznámením ze dne 23. 11. 2011), jehož předmětem bylo zabavení předmětných exemplářů, nejen možnost, ale podle § 24 odst. 1 zákona o obchodování s ohroženými druhy dokonce povinnost původ těchto exemplářů prokázat. Důkazní břemeno však žalobce neunesl. ČIŽP i žalovaný poukázali na nevěrohodné vysvětlení žalobce o údajném nálezu exempláře č. 3 v krabici paní M. Š. a jeho přisvojení si žalobcem, a dále na zjištění o tom, že doklad, jímž žalobce prokazoval původ exempláře č. 4, je dle vyjádření příslušného německého výkonného orgánu prokazatelně padělkem. Vzhledem k tomu, že žalobce v průběhu správního řízení jiným věrohodným způsobem neprokázal původ exemplářů č. 3 a č. 4, žalovaný právem dovodil existenci zákonného důvodu pro jejich zabavení podle § 34a odst. 1 zákona o obchodování s ohroženými druhy.

[6] Žalobcovu konstrukci o naprosté nepoužitelnosti úkonů a listin vzešlých z domovní prohlídky provedené dne 26. 7. 2011 u M. V. pro řízení o zabavení předmětných exemplářů městský soud odmítl. Domovní prohlídka byla jako neodkladný a neopakovatelný úkon v souladu s článkem 12 odst. 2 Listiny základních práv a svobod provedena pro účely trestního řízení, a to na základě příkazu vydaného Obvodním soudem pro Prahu 6 ze dne 20. 7. 2011. Celní ředitelství Praha, které tuto domovní prohlídku v postavení orgánu činného v trestním řízení provedlo (OČTŘ), bylo podle § 157 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, oprávněno využít odborné pomoci konzultantů z řad pracovníků ČIŽP, kteří disponují znalostmi z oboru chovu papoušků.

[7] Žalobcem namítané porušení mlčenlivosti uvedených odborných konzultantů městský soud neshledal. Soud nezpochybnil, že odborný konzultant je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech důležitých pro trestní řízení, o nichž se dozvěděl, žádný právní předpis však nezakazuje, aby tentýž správní orgán, jehož pracovník působil v trestním řízení jako odborný konzultant, nemohl následně zahájit správní řízení (se zcela jiným předmětem řízení), jestliže pro jeho zahájení shledá zákonné důvody, a jestliže se jedná o řízení, které lze vést nezávisle na trestním řízení. Řízení o zabavení exempláře vedené ČIŽP podle § 34a odst. 1 zákona o obchodování s ohroženými druhy takovým řízením nepochybně bylo. Ze žádného právního předpisu přitom nelze dovodit povinnost ČIŽP vyčkat se zahájením tohoto samostatného správního řízení sui generis, až do pravomocného ukončení trestního řízení, jak požaduje žalobce. Pro dané správní řízení je rovněž zcela bezvýznamné, zda již bylo trestní řízení proti žalobci ukončeno či nikoliv, neboť pro rozhodnutí ČIŽP je podstatné pouze to, zda žalobce prokázal původ předmětných exemplářů. K posouzení této skutečnosti ze strany správního orgánu dochází v průběhu samostatně vedeného řízení, které na stavu a výsledku trestního řízení nezávisí. ČIŽP ani žalovaný nerozhodovali o propadnutí věci (ve smyslu trestního řádu), ale o zabavení exempláře podle § 34a odst. 1 zákona o obchodování s ohroženými druhy. Uplatňovali tak v souladu s § 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod státní moc v případě a v mezích stanovených zákonem o obchodování s ohroženými druhy, a to způsobem, který tento zákon stanoví.

[8] Městský soud zdůraznil, že při domovní prohlídce byli jako odborní konzultanti přibráni pracovníci ČIŽP Mgr. J. A. a RNDr. P. K.. Tito pracovníci ČIŽP však ve správním řízení o zabavení předmětných exemplářů vůbec nefigurovali, a z ničeho tak nevyplývá, že by z jejich strany došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti či ke zneužití informací získaných při domovních prohlídkách.

[9] Městský soud dále vyslovil, že celní ředitelství, přestože při domovní prohlídce vystupovalo v postavení OČTŘ, nemělo při nakládání se zajištěnými exempláři postupovat výhradně podle trestního řádu, ale bylo povinno respektovat též speciální právní úpravu obsaženou v zákoně o obchodování s ohroženými druhy. Celní ředitelství v daném případě postupovalo v souladu s touto speciální právní úpravou, jestliže exempláře zadržené při domovní prohlídce ještě téhož dne předalo ČIŽP, o čemž svědčí protokol o předání zajištěných exemplářů ze dne 26. 7. 2011 č. j. PH1734/TS-3/2011, a nepochybila ani ČIZP, která tyto exempláře následně předala záchrannému centru v ZOO Praha – Troja.

[10] Spolupráce celního úřadu s inspekcí při zadržení exempláře je zakotvena v § 34 zákona o obchodování s ohroženými druhy. ČIŽP byla v souladu s § 50 odst. 1 správního řádu oprávněna použít jako podklady pro vydání rozhodnutí mimo jiné i podklady od OČTŘ získané v souvislosti s předáním zadržených exemplářů. Takovým podkladem byl v projednávané věci např. protokol o domovní prohlídce. Městský soud v této souvislosti poukázal na přípustnost užití důkazů získaných v trestním řízení i v řízení vedeném správním orgánem (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119, a ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 Afs 19/2009 – 57). Dle soudu je podstatné, že ČIŽP při zahájení správního řízení nevycházela pouze z citovaného protokolu o domovní prohlídce, ale též z řady dalších podkladů. Jedním z nich byl i protokol o předání zajištěných exemplářů ze dne 26. 7. 2011, č. j. PH1734/TS-3/2011, z něhož, společně s informacemi získanými vlastní úřední činností (předchozí komunikace s celním úřadem), ČIŽP dovodila existenci exemplářů s neprokázaným původem. Takové skutkové zjištění zcela postačovalo k zahájení správního řízení o zabavení předmětných exemplářů z moci úřední dle § 46 správního řádu. Toto správní řízení tedy bylo zahájeno v souladu se zákonem. Dále bylo pouze na žalobci, aby v řízení prokázal původ předmětných exemplářů. Důkazní břemeno však žalobce neunesl.

[11] Ohledně nevydání písemného potvrzení o zadržení předmětných exemplářů městský soud shledal, že by mohlo být nejvýše formálním opomenutím, které by vzhledem k zanedbatelné intenzitě nemohlo být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí. V daném případě však byly exempláře zadrženy při domovní prohlídce celním orgánem, a proto nelze z nevydání potvrzení vinit ČIŽP, které byly exempláře předány celním orgánem až poté, co bylo shledáno, že již nejsou potřebné pro účely trestního řízení, jak vyplývá z protokolu o předání zajištěných exemplářů ze dne 26. 7. 2011. Předmětné exempláře navíc byly zadrženy u žalobce, ale u paní V., které celní úřad vydal opis protokolu o domovní prohlídce jakožto potvrzení o odebrání věci, což stvrdila podpisem tohoto protokolu.

[12] Závěrem se soud odmítl zabývat námitkami, které byly uplatněny až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby.

III. Kasační stížnost

[13] Žalobce (stěžovatel) napadá rozsudek městského soudu kasační stížností.

[14] Předně namítá nezákonnost vedení správního řízení. Řízení bylo zahájeno na základě nezákonně získaných podkladů. Veškeré podklady byly získány v rámci trestního řízení a nikoliv vlastním zjištěním správního orgánu. Všechny informace, na nichž je založeno rozhodnutí správního orgánu, byly získány z trestního řízení a nebyly ČIŽP orgány činnými v trestním řízení legálně předány. Poukaz městského soudu na judikaturu Nejvyššího správního soudu připouštějící užití důkazů z trestního řízení v řízení správním stěžovatel odmítl s tím, že se jednalo o jinou skutkovou situaci. V projednávaném případě došlo k předání exemplářů i všech listin při úkonu trestního řízení, a to osobám neoprávněným s nimi nakládat, neboť žádný z odborných konzultantů neměl v době konání domovní prohlídky postavení úřední osoby ve smyslu zákona o obchodování s ohroženými druhy ani zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

[15] Exempláře byly zajištěny, resp. dobrovolně vydány na základě § 78 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád. Zajištěné exempláře jsou tedy předmětem trestního řízení. V opačném případě by OČTŘ musel vydat usnesení dle § 80 trestního řádu a exempláře vrátit jejich vlastníku, tj. stěžovateli. Žádný z OČTŘ však doposud takové usnesení nevydal. Zajištěné exempláře jsou tedy stále „věci důležité pro trestní řízení“ a jejich dispozice se řídí výhradně trestním řádem.

[16] K vydání exemplářů ani předání zajištěných listin, fotodokumentace a protokolu z domovní prohlídky ČIŽP neměly dle stěžovatele OČTŘ žádné zákonné zmocnění. ČIŽP neprovedla kontrolu dle § 30 zákona o obchodování s ohroženými druhy, ani nezadržela exempláře dle § 34 téhož zákona. Věcná příslušnost ČIŽP k zahájení řízení o zabavení exemplářů nebyla založena. Jediným legálním způsobem, jak se mohla ČIŽP dostat k podkladům a důkazům z trestního řízení bylo jejich postoupení dle § 171 resp. § 222 trestního řádu, ke kterému však nedošlo.

[17] Stěžovatel nesouhlasí s tvrzením soudu, že zákon o obchodování s ohroženými druhy je k trestnímu řádu normou speciální, a má tedy v trestním řízení přednost před trestním řádem. Vzhledem k tomu, že ve věci bylo jako první zahájeno trestní řízení, je dle stěžovatele speciální procesní normou trestní řád. Žádný jiný zákon nemůže zasahovat do procesního práva účastníků daného trestním řádem. Nezákonným postupem založily ČIŽP a OČTŘ kolizi mezi správním a trestním řízením, které se nyní živelně prolínají zcela bez jakékoliv opory v právních předpisech. Postup správních orgánů hrubě odporuje čl. 2 odst. 2 Ústavy a rovněž čl. 2 odst. 3 Listiny. Nezákonné získání podkladů pro zahájení správního řízení pak založilo nezákonnost celého navazující řízení.

[18] Stěžovatel dále namítá rozpor postupu správních orgánů s Listinou. Konstatuje, že nelze souhlasit s tvrzením soudu, že jak celní orgány (v postavení OČŤŘ) tak ČIŽP mohly v průběhu domovní prohlídky činit vlastní zjištění dle zákona o obchodování s ohroženými druhy pro své účely. Takový postup je v hrubém rozporu s čl. 12 odst. 2 Listiny, dle kterého smí domovní prohlídky sloužit jen pro účely trestního řízení. Nelze připustit, aby jakýkoliv orgán či osoba zneužila své procesní postavení v rámci domovní prohlídky k získávání informací a důkazů pro své vlastní účely. Stěžovatel v této souvislosti nesouhlasí rovněž s tvrzením soudu, že posouzení zákonnosti úkonu v trestním řízení přísluší pouze státnímu zástupci a pro správní soud je irelevantní.

[19] Následně stěžovatel vyjadřuje přesvědčení, že ze strany zástupců ČIŽP, kteří se v postavení odborných konzultantů účastnili domovní prohlídky, při níž se seznámili s materiály určenými výhradně pro účely trestního řízení, došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti vyplývající z § 157 odst. 3 trestního řádu. Odborní konzultanti předali či přímo použili informace (a důkazy) získané při domovní prohlídce pro následná správní řízení, čímž vědomě porušili tuto zákonem stanovenou povinnost. Během domovní prohlídky byly na pokyn těchto odborných konzultantů prováděny úkony cíleně pro účely správního řízení. Stěžovatel nesouhlasí s tvrzením soudu, že žádný právní předpis nezakazuje, aby tentýž správní orgán, jehož pracovník působil v trestním řízení jako odborný konzultant, nemohl zahájit správní řízení, jestliže pro ně shledá důvody, a to proto, že správní orgán zahájil řízení právě na základě zjištění odborného konzultanta při

domovní prohlídce. Pracovníci ČIŽP zneužili postavení odborných konzultantů v trestním řízení, kdy ignorovali stanovenou povinnost mlčenlivosti a využili získané informace pro zahájení řízení, které by bez znalosti těchto informací nikdy nemohlo být legálně zahájeno. ČIŽP měla dle stěžovatele vyčkat skončení trestního řízení a případně následně, pokud, by jí byl materiál postoupen na základě zjištění OČTŘ, zahájit řízení správní. V této souvislosti stěžovatel odmítl argument správního orgánu, že se jedná a řízení sui generis, které nemá k žádnému jinému řízení vztah, a může se zahajovat kdykoliv a bez vazby na zákonnost předcházejícího postupu.

[20] Závěrem stěžovatel namítá rozpor zákona o obchodování s ohroženými druhy s nařízením Rady (ES) 338/97 a ústavním pořádkem České republiky. S ohledem na to, že tato námitka nebyla obsažena v žalobě, ji na tomto místě nebude Nejvyšší správní soud podrobněji rekapitulovat.

[21] Žalovaný se k věci vyjádřil přípisem ze dne 10. 10. 2017, v němž navrhuje kasační stížnost zamítnout, a odkazuje na své vyjádření k žalobě, odůvodnění napadeného rozhodnutí a napadený rozsudek. Dodává, že užití podkladů získaných celním orgánem v rámci trestního řízení pro rozhodnutí ve správním řízení o zabavení exemplářů nebylo v rozporu se zákonem. Žalovaný zdůrazňuje, že předmět trestního řízení a řízení o zabavení exempláře je zcela odlišný, a na rozdíl od přestupkového řízení mu nebrání překážka litispendence. Žalovaný odmítá, že měl celní orgán exempláře, když je už nepotřeboval pro své úkony, usnesením vrátit stěžovateli, neboť tak mohlo být zmařeno řízení o zabavení exemplářů. Případná absence formálního kroku inspekce při postupu dle § 34 zákona o obchodování s ohroženými druhy nemohla mít vliv na zákonnost napadených rozhodnutí. Stěžovatel neprokázal původ zabavených exemplářů a snaží se pouze upozorňováním na údajné procesní nedostatky zvrátit výsledek daného řízení. Inspekce musí exemplář, u něhož nebyl prokázán původ ve smyslu § 24 zákona o obchodování s ohroženými druhy, zabavit. Důvodem takového zabavení tedy nejsou podklady údajně „nelegálně“ získané od orgánů činných v trestním řízení, nýbrž skutečnost, že stěžovatel nebyl u předmětných exemplářů schopen prokázat jejich zákonný původ. Správní orgány mohly pro správní řízení využít podklady získané celním orgánem při řádně vedené domovní prohlídce. Pracovníci inspekce v průběhu domovní prohlídky nepřekračovali své postavení konzultantů ve smyslu ustanovení § 157 odst. 3 trestního řádu. Postup celního orgánu i inspekce tak dle žalovaného rozhodně nelze hodnotit jako porušení čl. 12 odst. 2 Listiny. Nelze souhlasit s namítaným porušením mlčenlivosti pracovníků ČIŽP. Konkrétní inspektoři přítomní při domovní prohlídce v následném řízení o zabavení exemplářů vůbec nevystupovali jako oprávněné úřední osoby. Řízení o zabavení exemplářů bylo zahájeno a vedeno z důvodu neprokázání původu dotčených exemplářů. Toto neprokázání má vazbu na provedenou domovní prohlídku, neboť při ní byly exempláře shledány, dokumenty předloženy apod. Řízení o zabavení exemplářů je řízením sui generis, na trestním řízení nezávislé, lze jej zahájit i v průběhu trestního řízení a pro jeho zahájení a meritorní ukončení je podstatné pouze to, zda žalobce prokázal původ předmětných exemplářů či nikoliv. Námitku rozporu s právem EU a ústavním pořádkem ČR stěžovatel v žalobě neuplatnil.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[22] Kasační stížnost je projednatelná, po jejím posouzení dospěl soud k závěru, že není důvodná.

[23] Nejvyšší správní soud na úvod konstatuje, že stěžovatel v kasační stížnosti, obdobně jako před městským soudem, uvádí pouze argumentaci ohledně procesních pochybení správních orgánů, nijak však nezpochybňuje důvod, který ČIŽP vedl k vydání rozhodnutí o zabavení výše specifikovaných exemplářů č. 3 a č. 4 podle § 34a odst. 1 zákona o obchodování s ohroženými druhy, tj. neprokázání původu těchto exemplářů ve smyslu § 24 odst. 1 téhož zákona.

[24] Námitku nezákonnosti zahájení, resp. vedení správního řízení neshledává Nejvyšší správní soud důvodnou. Domovní prohlídka ze dne 26. 7. 2011 u M. V. byla provedena jako neodkladný a neopakovatelný úkon v souladu s článkem 12 odst. 2 Listiny základních práv a svobod pro účely trestního řízení, a to na základě příkazu vydaného Obvodním soudem pro Prahu 6 ze dne 20. 7. 2011. Při této prohlídce celní orgán zadržel shora specifikované exempláře papoušků. Zákon o obchodování s ohroženými druhy celnímu úřadu ukládá povinnost neprodleně informovat o zadržení exemplářů inspekci a upravuje i další postup při nakládání se zadrženými exempláři, spočívající v jejich předání záchrannému centru (§ 34 odst. 2). Celní ředitelství Praha v daném případě postupovalo v souladu s touto speciální právní úpravou, neboť exempláře zadržené při domovní prohlídce ještě téhož dne předalo ČIŽP (viz protokol o předání zajištěných exemplářů ze dne 26. 7. 2011 č. j. PH1734/TS-3/2011). V této souvislosti ČIŽP pojala podezření, že se jedná o exempláře s neprokázaným původem. Důvody uvedla v oznámení o zahájení řízení o zabavení předmětných exemplářů, a to nepřípustným typem kroužku (který lze v určitých případech sejmout) u exemplářů č. 1, č. 2 a č. 4, a nepředložení jakékoli dokumentace k exempláři č. 3. Taková skutková zjištění zcela postačovala k zahájení správního řízení o zabavení předmětných exemplářů z moci úřední dle § 46 správního řádu. Toto správní řízení tedy bylo ze strany ČIŽP zahájeno v souladu se zákonem, a dále již bylo pouze na stěžovateli, aby relevantními důkazy v řízení prokázal původ předmětných exemplářů. To však neučinil, a důkazní břemeno, které ho v tomto směru tížilo, neunesl.

[25] Námitku nepřípustného užití informací získaných v trestním řízení hodnotí Nejvyšší správní soud jako nedůvodnou. Jak bylo rozebráno výše, celnímu úřadu ze zákona vyplývá povinnost spolupracovat s inspekcí při zadržení exemplářů. Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s názorem městského soudu, že je nemyslitelné, aby celní úřad v souladu s touto zákonnou povinností předal inspekci zadržený exemplář, aniž by jej zároveň seznámil s podstatnými okolnostmi, které se k tomuto případu vztahují. ČIŽP pak byla v souladu s § 50 odst. 1 správního řádu oprávněna použít jako podklady pro vydání rozhodnutí mimo jiné i podklady od orgánů veřejné moci, tj. i od orgánů činných v trestním řízení. Protokol o domovní prohlídce provedené dne 26. 7. 2011 u M. V. takovým podkladem byl.

[26] Nejvyšší správní soud připustil využití důkazů získaných v trestním řízení i ve správním řízení ve svých rozsudcích ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119, a ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 Afs 19/2009 - 57. Ve vztahu k nyní projednávané věci dává Nejvyšší správní soud za pravdu městskému soudu, že ačkoli se uvedené rozsudky vztahují k daňovému řízení a k odlišné skutkové situaci, přisvědčují závěru, že obecně je možné ve

správním řízení použít jako podklad rozhodnutí i důkazy získané v souladu se zákonem v řízení trestním. K tomuto názoru se přiklonil soud i v pozdějším rozsudku ze dne 17. června 2015, č. j. 1 As 168/2014 - 27, kde rovněž vyslovil, že *„mohou-li být podle § 50 odst. 1 správního řádu podklady pro vydání rozhodnutí podklady od jiných orgánů veřejné moci (...), lze nepochybně dospět k závěru, že důkazní prostředky opatřené v souladu se zákonem v trestním řízení jsou důkazními prostředky, kterými lze provést důkaz v následném správním řízení.“*

[27] K námitce postupu dle zákona o obchodování s ohroženými druhy Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě celní ředitelství zajistilo exempláře, na něž se vztahuje zvláštní ochranný režim. Při nakládání s nimi bylo tedy povinno respektovat úpravu obsaženou v příslušném zákoně obsahujícím ustanovení k zajištění jejich ochrany, tj. v zákoně o obchodování s ohroženými druhy. Tento zákon obsahoval úpravu speciální vůči obecné úpravě obsažené v trestním řádu, a celní ředitelství ji muselo respektovat. Pokud tedy s exempláři nakládalo dle speciálního zákona k jejich ochraně, nikoli dle obecné a kusé úpravy obsažené v trestním řádě, postupovalo zcela správně a v souladu se zákonem.

[28] Jestliže stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že OČTŘ měly vydat usnesení dle § 80 trestního řádu, kterým by byly exempláře vydány zpět stěžovateli jako jejich vlastníkovi, Nejvyšší správní soud konstatuje, že tato námitka nebyla obsahem žaloby, a je proto nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s.

[29] Námitky, že ČIŽP postupovala v rozporu s Listinou, když v průběhu domovní prohlídky prováděla vlastní zjištění, a že její pracovníci porušili povinnost mlčenlivosti o skutečnostech zjištěných při této domovní prohlídce, nejsou důvodné. Z protokolu o provedení domovní prohlídky ze dne 26. 7. 2011 (založen ve správním spise) je zřejmé, že při této prohlídce sice byli pracovníci ČIŽP přítomni, a to Mgr. J. A. a RNDr. P. K., oba však pouze v postavení odborných konzultantů pro vedení trestního řízení ve smyslu § 157 odst. 3 trestního řádu. Tito pracovníci ČIŽP ve správním řízení o zabavení předmětných exemplářů, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, vůbec nevystupovali, nebyli v něm oprávněnými úředními osobami, a z ničeho nevyplývá, že by z jejich strany došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti, kterou jim ukládá § 157 odst. 3 trestního řádu, či ke zneužití informací získaných při domovních prohlídkách. Správní řízení bylo zahájeno na základě informací, které ČIŽP oficiálně získala od orgánu činného v trestním řízení v souvislosti s předáním exemplářů zadržených při domovní prohlídce, přičemž toto předání bylo splněním povinnosti vyplývající celnímu úřadu ze zákona o obchodování s ohroženými druhy. Důvodem pro zahájení a vedení řízení bylo neprokázání původu dotčených exemplářů. Řízení o zabavení exemplářů je řízením sui generis, na trestním řízení nezávislé, lze jej zahájit i v průběhu trestního řízení a pro jeho zahájení a meritorní ukončení je podstatné pouze to, zda žalobce prokázal původ předmětných exemplářů či nikoliv.

[30] Pokud jde o posuzování zákonnosti úkonů v trestním řízení, to, jak uvedl městský soud, skutečně náleží pouze státnímu zástupci. K posouzení provedených úkonů z pohledu ČIŽP, tedy posouzení toho, zda ČIŽP postupovala správně při spolupráci s OČTŘ, však

správní soud příslušný je. Městský soud toto hodnotil, a správně dospěl k závěru, že ČIŽP postupovala v souladu se zákonem.

[31] Námitku rozporu s právem EU a ústavním pořádkem ČR stěžovatel v žalobě neuplatnil. Citovaná námitka byla obsažena v podání stěžovatele doručeném městskému soudu dne 20. 3. 2015, zákonem stanovená lhůta pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s.) však uplynula již dne 2. 7. 2014. Městský soud proto správně vyhodnotil, že tato námitka byla uplatněna opožděně, a proto se jí nezabýval. Nejvyšší správní soud tedy konstatuje, že předmětná námitka je nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť nebyla obsahem žaloby.

V. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[32] Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s. zamítl. Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

[33] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jako procesně úspěšný účastník řízení o kasační stížnosti na jejich náhradu zásadně měl právo, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti s tímto řízením nevznikly, a proto mu jejich náhradu soud nepřiznal (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. ledna 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu